

WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU
UNIwersYTETU MEDYCZNEGO W BIAŁYMSTOKU

STOWARZYSZENIE PROSALUTE

PRO
SALUTE

AKADEMIA MŁODEGO NAUKOWCA ROK AKADEMICKI 2017/2018

Projekt dofinansowany
z budżetu Miasta Białystok

**Projekt realizowany
przy wsparciu finansowym Miasta Białystok**

ORGANIZATORZY

- Wydział Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku
- Stowarzyszenie ProSalute

KOORDYNATORZY PROJEKTU

prof. dr hab. n. med. Elżbieta Krajewska-Kułak
Prodziekan ds. studenckich Wydziału Nauk o Zdrowiu UMB
Kierownik Zakładu Zintegrowanej Opieki Medycznej UMB

dr n. o zdr. Andrzej Guzowski
Asystent Zakładu Zintegrowanej Opieki Medycznej UMB

WYKŁADOWCY - pracownicy i studenci Wydziału Nauk o Zdrowiu UMB

CZAS TRWANIA PROJEKTU - 01.04.2018 - 31.05.2018

STUDENCI - 20 dzieci z zespołem Down

CEL ZASADNICZY - poszerzenie wiedzy prozdrowotnej przedszkolaków i ich rodziców

SZCZEGÓŁOWE CELE PROGRAMU

I część

- Wspomaganie edukacji dzieci w wieku przedszkolnym w zakresie bezpiecznych zachowań
- Wyposażenie dzieci w niezbędne sprawności, umiejętności i wiadomości dotyczące dbania o własne zdrowie
- Kreowanie płaszczyzny współpracy nauczycieli, rodziców i wychowanków.
- Promowanie wzorców higienicznego stylu życia.
- Kształtowanie osobowości dziecka i wspieranie jego rozwoju.
- Przybliżenie tajników zawodów medycznych

- Uświadomienie dzieciom potrzeby dbania o własne zdrowie i kształtowanie nawyków higienicznych.
- Tworzenie warunków sprzyjających spontanicznej i zorganizowanej aktywności ruchowej dziecka.
- Uczenie odpowiedzialności za siebie i swoje zdrowie.
- Wzmacnianie poczucia wartości i budowa pozytywnego obrazu siebie.
- Wskazywanie właściwych rozwiązań w różnych sytuacjach życiowych.
- Wyrabianie nawyków mówienia umiarkowanym głosem.
- Zapobieganie przemocy, eliminowanie agresji słownej i fizycznej wśród wychowanków przedszkola.
- Wdrażanie wychowanków do poszanowania cudzej pracy.
- Kształtowanie szacunku dla drugiego człowieka, dla życia i zdrowia.
- Kształtowanie odpowiedniej postawy społecznej

II część

Możliwość szkolenia rodziców/nauczycieli w zakresie problemów wychowawczych dzieci (tematyczne spotkania z kadrą dydaktyczną Wydziału) oraz zapoznanie ich z filmami edukacyjnymi

ZAJĘCIA

Łącznie 13 modułów, 1-2 razy w tygodniu, po 45 minut każdy i przerwa 15 minut

- I Moduł - Tajemnice muzeum medycznego
- II Moduł - Uwierz w siebie
- III Moduł - Nie taki zastrzyk straszny
- IV Moduł - Rodzi się życie
- V Moduł - Uczymy się pomagać
- VI Moduł - Ruch to zdrowie
- VII Moduł - Zdjęcie nie tylko u fotografa
- VIII Moduł - Wiem, co jem
- IX Moduł - Logopedia na wesoło
- X Moduł - Młody menedżer ochrony zdrowia
- XI Moduł - Młody odkrywca
- XII Moduł - Przyszły naukowiec
- XIII Moduł - Wolontariat

PROGRAM ZAJĘĆ

HARMONOGRAM ZAJĘĆ 2016/2017

Godziny	MODUŁY	DATA	MIEJSCE
16.00	Immatrykulacja	27.03.2018	Aula Magna Pałac Branickich ul. Kilińskiego 1
12.30-14.00	Wolontariat	05.04.2018	Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a
	Uwierz w siebie		
	Skąd się bierze życie	10.04.2018	Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a
	Nie taki zastrzyk straszny		
	Tajemnice muzeum medycznego	12.04.2018	Muzeum Historii Medycyny i Farmacji ul. Kilińskiego 1/ Aula Magna Pałac Branickich ul. Kilińskiego 1
	Wiem co jem	19.04.2018	Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a
	Młody odkrywca		Zakład Farmakologii Doświadczalnej, Laboratoria Zakładu 1.30 i Sala Seminaryjna 4.15., Centrum Dydaktyczno- Naukowe, ul. Szpitalna 37
	Młody menadżer służby zdrowia		Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a
	Przyszły naukowiec	24.04.2018	
	Ruch to zdrowie	26.04.2018	Zakład Medycyny Ratunkowej i Katastrof, Centrum Dydaktyczno-Naukowe, WNoZ, ul. Szpitalna 37
	Logopedia na wesoło	26.04.2018	Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a
	Uczymy się pomagać	18.05.2018	Zakład Medycyny Ratunkowej i Katastrof, Centrum Dydaktyczno-Naukowe, WNoZ, ul. Szpitalna 37
	Zdjęcie nie tylko u fotografa	18.05.2018	Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a
16.00	Rozdanie dyplomów	maj 2018	Aula Magna Pałac Branickich ul. Kilińskiego 1

I MODUŁ: TAJEMNICE MUZEUM MEDYCZNEGO

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć:

mgr Marta Piszczatowska

Miejsce i data realizacji zajęć

Muzeum Historii Medycyny i Farmacji, ul. Kilińskiego 1

Metody:

opowiadanie, pogadanka, dyskusja, pokaz, projekcja filmu, zajęcia praktyczne – wykonanie tabletki oraz odlewu szczęki gipsu

Cel

- Poznanie tajemniczego świata dawnej apteki, zapoznanie się z naczyniami i narzędziami do wytwarzania surowców i leków, oryginalnymi meblami aptecznymi, roślinami leczniczymi. Wykonanie „tabletki na szczęście”.
- Zapoznanie się z narzędziami jakimi posługiwał się stomatolog w okresie międzywojennym, a także oryginalnym fotelem oraz wiertarkami stomatologicznymi. Wykonanie odlewu szczęki z gipsu
- Realizowane zajęcia dotyczą różnych dziedzin medycyny i farmacji (historii stomatologii, okulistyki, chirurgii, ginekologii, radiologii itp.). W ramach zajęć przedstawiana jest także historia Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku oraz jego głównej siedziby – Pałacu Branickich. Najważniejszą ideą realizowanych zajęć jest interaktywność, czyli bezpośredni kontakt dzieci i młodzieży z eksponatem. Nasze muzeum w sposób ciekawy przedstawia edukację prozdrowotną, elementy edukacji regionalnej, jak też rozwija kreatywność dzieci i młodzieży.

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• Powitanie zebranych Studentów (przedszkolaków) przez kustosa Muzeum Historii Medycyny i Farmacji, • Prowadząca rozdaje studentom fartuszki. Odbywa się pogadanka na temat działalności i historii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. Zajęcia odbywają się w sali wystaw czasowych, na wystawie pt.: „Białostoccy Herkulesi. Akademicka codzienność pierwszych absolwentów	• praca indywidualna, • praca w grupach, • dyskusja/rozmowa, • integracja, • wykonanie tabletki, • wykonanie odlewu szczęki z gipsu

Uniwersytetu Medycznego”.

- Następnie przechodzimy do „dawnej Apteki”. Studenci poznają tajemniczy świat dawnej apteki, zobaczą naczynia i narzędzia do wytwarzania surowców i leków, oryginalne meble apteczne, poznają rośliny lecznicze. Podczas zajęć wykonają tabletkę, a także będą miały możliwość obejrzenia pod mikroskopem jednej z roślin leczniczych.
- Studenci zwiedzają część medyczną Muzeum Historii Medycyny i Farmacji UMB, („Gabinet stomatologiczny”, „Szpital polowy”, „Gabinet okulistyczny”, „Gabinet ginekologiczny”, „Gabinet rentgenowski”.
- W gabinecie stomatologicznym poznają narzędzia, jakimi posługiwał się stomatolog w okresie międzywojennym, a także oryginalne fotele oraz wiertarki stomatologiczne. Zwiedzanie tego gabinetu kończą wykonaniem odlewu szczęki z gipsu.
- W „Szpitalu polowym” poznają dzieje chirurgii oraz szpitalnictwa polowego, ponadto mają możliwość obejrzenia wyposażenia szpitala polowego.
- W gabinecie okulistycznym odbędzie się „specjalne” badanie wzroku dla uczestników zajęć, pokazane zostaną dawne okulary oraz narzędzia okulistyczne.
- Studenci na zakończenie zajęć otrzymają wykonane przez siebie szczęki, tabletki na szczęście oraz niespodzianki przygotowane przez Muzeum Historii Medycyny i Farmacji UMB.

II MODUŁ: MŁODY ODKRYWCA

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć

dr hab. n. med. Sławomir Dariusz Szajda
dr n. med. Cecylia Łukaszuk

Miejsce realizacji zajęć

Pracownie naukowe Centrum Dydaktyczno-Naukowego Wydziału Nauk o Zdrowiu UMB, ul. Szpitalna 37

Metody

pokaz, dyskusja, aktywna zabawa

Cel

- Przybliżenie tajników zawodów medycznych i pracy medyka odkrywcy

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
Doświadczenie I • Przygotowanie preparatu skrobi z produktu spożywczego z płynem Lugola. • Przygotowanie preparatu ze skrobi na szkiełku podstawowym, ułożenie pod mikroskopem Doświadczenie II Przygotowanie roztworu wody z kranu i wody destylowanej z kwasem szczawiowym. Doświadczenie III Przygotowanie roztworu siarczanu miedzi i zanurzenie w nim gwoździaków. Doświadczenie IV Wspólne układanie przy pomocy kuleczek i rurek plastikowych wzorów przestrzennych kwasów, zasad i soli.	Doświadczenie I • Rozdrobnienie produktu spożywczego (np. ziemniaka), stwierdzenie zmiany zabarwienia na kolor niebieski po nałożeniu kropelki płynu Lugola. • Oglądanie preparatów ze skrobią pod mikroskopem. • Uczestnik na 2 szkiełkach zegarkowych nakrapia roztwór skrobi. • Uczestnik pluje do roztworu skrobi na jednym szkiełku zegarkowym (odczekać ok. 30 minut, temp. pokojowa). • Na oba szkiełka zegarkowe nakrapia płyn Lugola • Skrobia na szkiełku bez śliny zabarwia się na niebiesko, a na szkiełku ze śliną nie zabarwia się.

	Doświadczenie II • Stwierdzenie obecności lub braku zmętnienia. Doświadczenie III • Stwierdzenie obecności brunatnego nalotu na gwoździkach. Doświadczenie IV Wspólne układanie przy pomocy kuleczek i rurek plastikowych wzorów przestrzennych kwasów, zasad i soli
--	---

III MODUŁ: NIE TAKI ZASTRZYK STRASZNY....

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć:

dr n. med. Anna Baranowska

dr n. o zdrowiu Agnieszka Lankau

Miejsce realizacji zajęć

Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a

Metody:

pokaz, pogadanka, ćwiczenia, quizy, rysunek, film, prezentacja multimedialna

Cel

przybliżenie zawodu pielęgniarki poprzez omówienie roli zawodowej i podanie przykładów bezpośredniej działalności praktycznej

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
- Pogadanka wprowadzająca na temat zawodu pielęgniarki - Film o pracy pielęgniarki - Quiz, kalambury - Pokaz czynności – opatrunek, bandażowanie. - Pokaz wykonania iniekcji - Pokaz mycia ząbków - Pomiar wzrostu, wagi, ostrości wzroku - Podsumowanie - Zakończenie – omówienie rysunków, rozdanie naklejek tematycznych.	- Dzieci odpowiadają na pytania: kim jest pielęgniarka?, gdzie można spotkać pielęgniarkę?, czy znają jakąś pielęgniarkę?, co robi w pracy pielęgniarka? - Dzieci obserwują i odpowiadają na pytania z treści, których dowiedzieli się na pogadance i filmie o zawodzie pielęgniarki. - Dzieci ćwiczą zakładanie opatrunku i podstawowych zwojów bandażowania - Dzieci obserwują czynność - Dzieci ćwiczą pomiary - Dzieci rysują obrazek kredkami, co im się najbardziej spodobało na zajęciach, co najbardziej zapamiętały

IV MODUŁ: SKĄD BIERZE SIĘ ŻYCIE

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć:

dr n. med. Katarzyna Krajewska-Ferishah
mgr Agnieszka Szyszko-Perłowska

Miejsce realizacji zajęć

Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a

Metody:

z grupy metod aktywizujących: praca w grupach, śpiewanie piosenki, rysowanie, wybieranie odpowiednich obrazków

Cel

- przedstawienie zawodu położnej
- rozwijanie wyobraźni i umiejętności autoprezentacji

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• Powitanie zebranych Studentów przez Przyszłe Położne – ubrane w stroje zawodowe, w czepkach z charakterystycznym czerwonym paskiem. Położne przedstawiają się z imienia • Prowadzące – studentki położnictwa proszą zebrane dzieci o przedstawienie się – podanie swego imienia. Położne zapisują imiona na kartkach i przypinają je dzieciom. Każde dziecko zostaje później radośnie powitane słowami piosenki: • Witaj...(imię), witaj ... (imię), jak się masz, jak się masz, wszyscy Cie witamy, wszyscy Cię witamy, bądź wśród nas, bądź wśród nas • Położne (po przedstawieniu się dzieci) mówią, że one najbardziej lubią uczestniczyć w tym momencie, kiedy na świecie pojawia się nowy człowiek i uczą	• Przedstawienie się, wspólne śpiewanie piosenki, integracja • wybieranie odpowiednich rysunków • praca w grupach • dyskusja/rozmowa • rysowanie • opowiadanie o rysunkach

młode mamy, jak mają się opiekować swoim malutkim dzieciątkiem (zarys specyfiki zawodu położnej) • Dzieci otrzymują kartki z rysunkami pokazującymi przedmioty związane z różnymi zawodami. Pracując w dwóch grupach mają wybrać te karteczki z rysunkami, które pasują do zawodu położnej. • Prowadzące sprawdzają poprawność wykonania – omawiają każdy dobrze wybrany rysunek. • Jaka powinna być dobra położna, aby być dobrą dla mamy i małego dziecka? (pogadanka) • Mama – pierwsze środowisko życia dziecka. Jak wyobrażasz siebie w brzuszku mamy? Jak tam jest? Dzieci robią rysunki. • Galeria prac – dzieci kolejno pokazują swoje rysunki, opowiadają o świecie w brzuszku mamy (jak go sobie wyobrażają). • Wszystkie dzieci otrzymują pamiątkową odznakę MĄDREGO PRZEDSZKOLAKA.	
--	--

V MODUŁ: UCZYMY SIĘ POMAGAĆ

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć:

lek. Agnieszka Borysiewicz

Miejsce realizacji zajęć

Zakład Medycyny Ratunkowej i Katastrof
Centrum Dydaktyczno-Naukowe, WNZ UMB, ul. Szpitalna 37

Metody:

- dzieci pracują metodami aktywnymi – model uczenia się i poznawania we współpracy
- zdobywają nową wiedzę oraz mają szansę zetknąć się z problemami i możliwościami ich rozwiązania podczas prac grupowych.
- metody podające - pogadanka
- metody problemowe:
- metody aktywizujące - dyskusja, inscenizacja
- metody praktyczne - pokaz, ćwiczenia przedmiotowe

Cel

Wyjaśnienie potrzeby pomagania innym oraz nauka podstawowych zachowań w sytuacjach zagrożenia zdrowia.

Cele szczegółowe

- kształtowanie zachowań bezpiecznych na drodze, w czasie zabaw i gier
- zapoznanie ze sposobami zapobiegania wypadkom
- próba samodzielnego udzielania pierwszej pomocy
- nabycie umiejętności wzywania pogotowia ratunkowego i informowania innych służb ratowniczych
- kształtowanie prawidłowych reakcji i relacji wobec osób poszkodowanych
- kształtowanie gotowości niesienia pomocy poszkodowanym
- kształtowanie poczucia troski o zdrowie własne i innych

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• dialog z dziećmi na temat zagrożeń zdrowia, wypadków, nieprawidłowych zachowań, chorób, bólu, złego	• ćwiczenia na fantomie

samopoczucia, na temat pogotowia ratunkowego, leczenia ludzi, itp. • wywołanie pozytywnego nastawienia i chęci niesienia pomocy • zajęcia praktyczne dotyczące zapobiegania wypadkom (przechodzenie przez jezdnię, zachowanie ostrożności podczas gier i zabaw, zachowanie się w pobliżu urządzeń mogących stać się zagrożeniem) • nauka wzywania ambulansu ratunkowego • podstawy udzielania pierwszej pomocy	
--	--

VI MODUŁ: RUCH TO ZDROWIE

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć mgr Janusz Wojtkowski mgr Karolina Sochoń	
Miejsce realizacji zajęć Sala ćwiczeniowa nr 4.17. Kliniki Rehabilitacji Dziecięcej Centrum Dydaktyczno-Naukowe, WNZ UMB, ul. Szpitalna 37	
Metody • pokaz ze współuczestnictwem dzieci • prezentacja zagadnień	
Cel • przedstawienie zawodu fizjoterapeuty • zapoznanie ze specyfiką zawodu fizjoterapeuty • edukacja prozdrowotna • promocja aktywnego stylu życia	
Skrócony przebieg zajęć	
Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• Przedstawienie i omówienie metody Weroniki-S. • Prezentacja metody, przybliżenie jej celów. • Omówienie pojęcia aktywności ruchowej oraz jej wpływu na zdrowie i prawidłowy rozwój dzieci. • Przeprowadzenie zajęć ruchowych, zaangażowanie dzieci w czynny udział w zajęciach - gimnastyka ogólnorozwojowa z elementami korektywy, która ma na celu podniesienie sprawności fizycznej dziecka, kształtowanie prawidłowej postawy i koordynacji ruchowej. • Ocena stóp za pomocą podoskopu.	• Aktywni słuchacze, dyskusja na temat metody W-S. • Czynny udział dzieci w ćwiczeniach prowadzonych przez terapeutów • Aktywny udział w prezentacji. • Czynne uczestnictwo w zajęciach poprzez wykonywanie zaprezentowanych ćwiczeń, praca w grupach, zabawy ruchowe, ćwiczenia zręcznościowe oraz gry zespołowe.

VII MODUŁ: ZDJĘCIE NIE TYLKO U FOTOGRAFA

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć

mgr Ewa Pasieka

mgr Marta Żelechowicz

Miejsce realizacji zajęć

Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a

Metody

pogadanka wstępna, prezentacja multimedialna, zabawy integracyjne - rysowanie, układanie puzzli, quiz, inscenizacja

Cel

- przybliżenie zawodu elektroradiologa
- zapoznanie słuchaczy z budową ciała ludzkiego
- zapoznanie ze zdjęciami rentgenowskimi

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• Przeprowadzenie pogadanki wstępnej. • Przedstawienie prezentacji multimedialnej „Przygoda Krzysia i Maciusia.” • Przeprowadzenie inscenizacji „Gabinet radiologiczny” • Przedstawienie zagadek anatomicznych z wykorzystaniem rysunków poszczególnych części ciała. • Przeprowadzenie zabawy - "Zgadnij, gdzie jestem" - połącz narząd/kość z odpowiednim zdjęciem rtg. • Przeprowadzenie zabawy – „Układamy puzzle” (zdjęcie rtg klatki piersiowej, kończyny górnej i dolnej). • Przeprowadzenie quizu anatomicznego „Jeden z dziesięciu” - zadawanie pytań, udzielanie odpowiedzi. Rysowanie wybranych kości ciała ludzkiego.	• Słuchanie i oglądanie prezentacji, przedstawionych obrazów rtg. • Odegranie poszczególnych ról w scenie „Gabinet radiologiczny”. • „Lokalizowanie” narządów i kości na zdjęciach rtg - zabawa integracyjna. • Układanie puzzli. • Zadawanie pytań, udzielanie odpowiedzi na pytania w quizie. • Rysowanie wybranych kości ciała ludzkiego.

VIII MODUŁ: WIEM, CO JEM

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć mgr Diana Wasiluk	
Miejsce realizacji zajęć Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a	
Metody • pokaz ze współuczestnictwem dzieci • prezentacja zagadnień	
Cel • przedstawienie zawodu dietetyka • zapoznanie z zagadnieniami na temat zasad i znaczenia zdrowego żywienia człowieka	
Skrócony przebieg zajęć	
Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• Przybliżenie tajników zawodu dietetyka. • Zapoznanie i przedstawienie dzieciom podziału produktów spożywczych oraz piramidy zdrowego żywienia. • Dzieci dokonują wyboru produktów spożywczych według omawianego podziału produktów spożywczych. • Dzieci układają piramidę zdrowego żywienia z obrazków przedstawiających produkty spożywcze. • Zabawa „Sałatkowa” – wszystkim dzieciom zostaną przypisane owoce lub warzywa. Wszystkie dzieci siadają w kole prowadzący zajmuje miejsce obok koła. Na hasło np. „marchew i jabłko”, dzieci te zamieniają się miejscami, na hasło „sałatka warzywna lub owocowa”, wszystkie dzieci przypisane do warzyw lub owoców muszą stanąć w wyznaczonym	• Aktywny udział w dyskusjach, grach i zabawach

miejsu. Dziecko, które popełni błąd odpada z gry. • Zabawa z piłką. Studenci siadają wygodnie w kole, nauczyciel zaś wręcza piłkę dla jednego z dzieci, następnie na hasło 'start' dzieci podają sobie kolejno piłkę jak najszybciej, wymieniając produkty żywieniowe z danej kategorii, np. : 'zdrowie śniadanie' , 'niezdrowe przekąski' itp. Student, który nie ma pomysłu musi za karę wymyślić nową kategorię dla zabawy. • Zabawa „wyklejanka żywieniowa”. Dzielimy Studentów na grupy. Dla każdej grupy dajemy plastikowy talerzyk oraz strony z gazet o tematyce kulinarnej. Zadaniem każdej grupy jest wycięcie z gazet składników i poprzyklejanie na talerzyk tworząc w ten sposób idealne danie. Następnie dzieci wraz z prowadzącym omawiają danie na forum całej grupy, prowadzący podpowiada, czy dzieci dobrze dobrały produkty, a jeśli nie, podpowiada czym można je zamienić. Dzieci poprzez głosowanie wybierają najlepsze danie dnia! • Gra "W kolory". Osoba prowadząca rzuca dziecku piłkę mówiąc kolor, dziecko musi wymienić produkt spożywczy w danym kolorze. W przypadku złej odpowiedzi dziecko oddaje fant, który może wykupić wykonując proste ćwiczenia gimnastyczne. • Dziecko wkłada rączkę do worka i po samym dotyku próbuje rozpoznać, co się tam znajduje. Potem wspólnie sprawdzamy, czy ma rację i odpowiada na pytania, czy dany produkt jest zdrowy, czy nie i dlaczego.	
--	--

IX MODUŁ: LOGOPEDIA NA WESOŁO

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć

mgr Anna Kraszewska

Miejsce realizacji zajęć

Zakład Fonoaudiologii Klinicznej i Logopedii

Centrum Dydaktyczno-Naukowe, WNZ UMB, ul. Szpitalna 37

Metody

- Logopedyczne: ćwiczenia oddechowe, ćwiczenia narządów motoryki artykulacyjnej, ćwiczenia fonacyjne, ćwiczenia słuchu stymulujące rozwój słuchu mownego, logorytmika
- Aktywizujące: burza mózgów, drama, ćwiczenia słuchowo-ruchowe
- Lingwistyczne: ćwiczenia dykcyjne
- Psychologiczne: techniki relaksacyjne
- Pedagogiczne: zabawy paluszkowe, ćwiczenia w zakresie koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej, muzykoterapia – ćwiczenia ortofoniczne, ćwiczenia rytmiczne, ćwiczenia słuchu muzycznego
- Ćwiczenia relaksacyjne – ćwiczenia w eliminowaniu nadmiernego napięcia mięśniowego.
- Ćwiczenia oddechowe – uświadomienie dziecku różnych sposobów nabierania i wypuszczania powietrza, ćwiczenia mobilizujące aparat oddechowy, ćwiczenia usprawniające oddychanie brzuszno-przeponowe, ćwiczenia oddechowe z jednoczesnym wypowiedzianiem pojedynczych głosek .
- Ćwiczenia motoryki narządów artykulacyjnych – ćwiczenia języka, warg, żuchwy i podniebienia miękkiego.
- Ćwiczenia fonacyjne – ustalanie wysokości głosu, ćwiczenia miękkiego ataku głosowego, wypracowanie nawyku kierowania głosu na maskę, ćwiczenia umiejętności modulowania natężenia głosu, ćwiczenia umiejętności modulowania wysokości głosu, zabawy dźwiękonaśladowcze.
- Ćwiczenia słuchowe – ćwiczenia w różnicowaniu głosek szeregu szumiącego, ćwiczenia w rozpoznawaniu wysokości dźwięku, natężenia dźwięku, iloczasu dźwięku, rytmu.
- Ćwiczenia rytmiczne – wysłuchiwanie i odtwarzanie prostych motywów rytmicznych i melodycznych, śpiewanie piosenek połączonych z zabawą ruchową, ćwiczenia melodyczno-rytmiczne.

Cel

• przybliżenie zawodu logopedy • stymulowanie rozwoju mowy dziecka	
Skrócony przebieg zajęć	
Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
Zabawa relaksacyjna Łańcuch całusów • Prowadzący nadzoruje przebieg zabawy.	Dzieci siadają w kole. Wybrane dziecko podaje swoje imię i przesyła całusek do osoby, która siedzi z prawej strony. W ten sposób rozpoczyna się łańcuch całusów. Zabawa kończy się, gdy wszystkie dzieci się przedstawiają.
Prowadzący demonstruje sposób wykonania ćwiczenia oraz nadzoruje przebieg zabawy.	Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko z pary kładzie się na plecach, drugie dziecko kawałkiem postrzępionej, miękkiej, papierowej serwetki lekko gładzi czoło, policzki, szyję, ręce i odślonięte do kolan nogi leżącego dziecka. Towarzyszy temu cicha, spokojna muzyka.
Zabawa relaksacyjna Silny, słaby Prowadzący mówi: ▪ zegnij ramię, napręż mięśnie, jesteś siłaczem ▪ a teraz jesteś słaby, rozluźnij napięte mięśnie, połóż rękę na dywan ▪ powtarzamy ćwiczenie z drugą ręką ▪ odpocznij chwilę leż swobodnie i oddychaj ▪ teraz silna i słaba będzie twoja noga ▪ włóż klocek pod kolano i mocno ściśnij nogę w kolanie, a teraz noga słabnie, rozluźniasz mięśnie, wypuść klocek ▪ to samo ćwiczenie z drugą nogą ▪ a teraz napętr brzuch powietrzem, tak żeby był napięty jak balon, powoli wypuść powietrze i rozluźnij mięśnie ▪ naciśnij głową w dywan, na którym leżysz, głowa jest bardzo silna, a teraz rozluźnij mięśnie, głowa już nie naciska na poduszkę, odpoczywasz ▪ jesteś niezadowolony, ktoś zniszczył twoją budowlę z klocków, marszczysz mocno czoło, jeszcze mocniej, a teraz rozluźnij mięśnie, niech odpoczną, czoło jest już gładkie	Zabawa relaksacyjna – Silny, słaby Dzieci leżą na dywanie, słuchają prowadzącego i wykonują jego polecenia.
Zabawa relaksacyjna Mokre ręce	Dzieci wyobrażają sobie, że właśnie umyły ręce i nie mają ręcznika, by je

Prowadzący nadzoruje przebieg zabawy	wytrzeć. Dzieci strzepują krople wody z rąk, energicznie nimi potrząsając
Zabawa oddechowa Huśtanie misia Prowadzący demonstruje dzieciom prawidłowy tor oddychania, nadzoruje przebieg zabawy.	Dzieci kładą się wygodnie na plecach i przy dźwiękach muzyki relaksacyjnej wykonują spokojnie wdech nosem i wydech ustami. Po chwili prowadzący poleca, by ułożyły prawą dłoń na brzuszku i poczuły, jak unosi się on wraz z wydychanym przez nos powietrzem, a opada z wydychanym ustami. Dzieci na brzuszku kładą misie i powtarzają ćwiczenie trzy razy.
Zabawa oddechowa Baloniki Prowadzący przypomina dzieciom o zachowaniu prawidłowego toru oddechowego. Prowadzący nadzoruje przebieg zabawy oraz nagradza zwycięzcę konkursu.	Dzieci mają przed sobą balony. Każde dziecko robi głęboki wdech i wydech. Następnie dzieci biorą balony i próbują nadmuchać w nie jak najwięcej powietrza. Po 2 próbach rozpoczyna się konkurs – wygrywa to dziecko, które nadmucha największy balon.
Zabawa oddechowa Gwiazdki Prowadzący rozdaje dzieciom papierowe gwiazdki, demonstruje przebieg zabawy, nadzoruje prawidłowe wykonanie ćwiczenia zwracając uwagę na prawidłowy tor oddechowy.	Każde dziecko otrzymuje od prowadzącego papierową gwiazdkę zawieszoną na nitce. Zadaniem dziecka jest trzymanie gwiazdki na nitce i dmuchanie na gwiazdkę w taki sposób, aby jak najdłużej była ona odchylona od pionu. Następnie dzieci kładą na otwartej dłoni gwiazdki i silnym strumieniem powietrza zdmuchują je.
Zabawa oddechowa Świeca Prowadzący nadzoruje przebieg zabawy – sprawdza tor oddechowy oraz czuwa nad bezpieczeństwem dzieci.	Dzieci ustawiają się gęsiego przed płonąca świecą. Następnie kolejno zdmuchują płomień świecy, wykonując wdech nosem i silnie wydychając powietrze ustami. Powtarzają ćwiczenie, zmieniając sposób wydychania powietrza – dzieci dmuchają tak, by płomień świecy „tańczył” podczas dmuchania, a nie gasł.
Zabawa oddechowa Wąż Prowadzący poleca dzieciom naśladowanie dźwięku wydawanego przez węża, nadzoruje przebieg ćwiczenia zwracając uwagę na prawidłowy tor oddechowy oraz emisję głosu s.	Dzieci wdychają powietrze nosem, wydychają ustami. Podczas wydechu naśladują dźwięk wydawany przez węża sss – początkowo z jednakową głośnością, następnie raz ciszej, raz głośniej.
Zabawa usprawniająca motorykę artykulacyjną Śniadanie Puchatka Prowadzący czyta dzieciom wierszyk pt.	Zabawa usprawniająca motorykę artykulacyjną – Śniadanie Puchatka. Dzieci słuchają wierszyka

Śniadanie Puchatka, demonstruje czynności, które następnie naśladowują dzieci.	logopedycznego, w wyznaczonych miejscach naśladowują czynności prowadzącego.
Zabawa fonacyjna Śpij laleczko Prowadzący opowiada dzieciom historijkę o lalkach. Demonstruje sposób wypowiadania przedłużonych samogłosek, nadzoruje prawidłową fonację. Dzieci kołyszą laleczki, śpijąc im: aaa. Prowadzący mówi, że laleczka nie chce spać. Wówczas dzieci naśladowują płacz lalki: uuu. Prowadzący podpowiada, że trzeba dalej usypiać laleczki, co dzieci wyrażają głosem: aaa. Prowadzący stwierdza, że lalki dalej płaczą: uuu. Przychodzi pajacyk, który dziwi się, że lalki płaczą, dzieci zaś obrazują zdziwienie pajacyka: ooo. Płacz lalek usłyszał koziołek, który przyszedł i śpiewa im swoją kołysankę: eee. W odwiedziny do lalek przyszła myszka, która stara się je uciszyć: iii. Ostatnim gościem jest małpka, która martwi się, dlaczego lalki płaczą: yyy. Lalki płaczą jeszcze chwilę: uuu, dzieci je kołyszą: aaa i w końcu lalki zasypiają.	Dzieci otrzymują lalki, ich zadaniem jest je uśpić. Dzieci słuchają prowadzącego, w odpowiednich miejscach wymawiają przedłużone samogłoski.
Zabawa fonacyjna Pobudka Prowadzący nadzoruje przebieg zabawy.	Dzieci przeistaczają się w misie, które budzą się wiosną. Dzieci leżą na dywanie – „śpią” oddychając nosem (wdech i wydech nosem). Budzą się ziewając (wdech i wydech ustami). Dzieci naśladowują mruczenie misia, wybrzmiewając na jednym wydechu głoskę m (mmm...), następnie mmm a, mmm o, mmm u. Dzieci – misie cieszą się z nadejścia wiosny, śpiewają a, o, u, e, y, i, najpierw pojedyncze, krótkie samogłoski; następnie po wstaniu przedłużone.
Zabawa fonacyjna Jakie to zwierzę? Prowadzący odtwarza z płyty CD różne odgłosy zwierząt, poleca dzieciom naśladowanie dźwięków. Prowadzący zwraca uwagę na prawidłową fonację.	Dzieci słuchają odgłosów wydawanych przez zwierzęta. Dzieci przyporządkowują dźwięk do zwierzęcia, następnie kilkakrotnie powtarzają dany dźwięk (onomatopeja).

Zabawa dykcyjna Paluszki Prowadzący recytuje wierszyk, demonstruje czynności go ilustrujące.	Dzieci powtarzają za prowadzącym wierszyk z równoczesnym nazywaniem poszczególnych palców.
Zabawa dykcyjna Żabki Prowadzący recytuje wierszyk, poleca dzieciom powtarzać poszczególne frazy.	Dzieci powtarzają za prowadzącym poszczególne frazy wiersza.
Zabawa słuchowa Krótco czy długo? Prowadzący zwraca uwagę dziecka na to, że niektóre dźwięki są długie inne krótkie. Prowadzący gra na flecie długo i pokazuje dziecku długą szarfę, gra na flecie krótko i pokazuje dziecku krótką szarfę. Następnie prowadzący poleca dziecku nadawanie krótkich i długich dźwięków. Prowadzący nadaje krótkie i długie dźwięki, dzieci przyporządkowują im odpowiedniej długości patyczki.	Dzieci słuchają dźwięków nadawanych przez prowadzącego, same także próbują nadawać krótkie i długie dźwięki. Następnie dzieci przyporządkowują patyczki odpowiedniej długości dźwiękom nadawanym przez prowadzącego.
Zabawa słuchowa Szyfr Prowadzący układa z patyczków krótkich i długich szyfr, który dziecko ma odczytać.	Dzieci analizują szyfr ułożony przez logopedę – w miejsce krótkiego patyczka fonują długo głoskę a, w miejsce krótkiego patyczka fonują krótko głoskę a.
Zabawa słuchowa Głośno czy cicho? Prowadzący demonstruje dzieciom dźwięki głośne i ciche. Następnie gra na bębnie głośno lub cicho.	Dzieci tworzą okrąg, następnie idą w prawo. Prowadzący gra na bębnie – gdy gra cicho dzieci idą na paluszkach, gdy gra głośno dzieci ciężko tupią.
Zabawa słuchowo-ruchowa Nisko czy wysoko? Prowadzący demonstruje dzieciom dźwięki instrumentów muzycznych – bębna i trójkąta. Następnie tłumaczy pojęcia dźwięk wysoki oraz dźwięk niski oraz demonstruje przebieg zabawy. Prowadzący nadaje dźwięki w różnych kombinacjach.	Dzieci siedzą na podłodze. Prowadzący nadaje dźwięki dwóch instrumentów bębna i trójkąta. Na dźwięk bębna dzieci klaszczą dłońmi o podłogę, na dźwięk trójkąta podnoszą ręce i klaszczą dłońmi nad głową.
Zabawa słuchowa Klaszczemy Prowadzący rytmicznie wypowiada wierszyk, jednocześnie wyklaskując jego rytm	Dzieci próbują powtórzyć wierszyk do rytmu, a następnie mówiąc go wyklaskują rytm.

Zabawa słuchowa Idzie jeź Prowadzący tłumaczy dzieciom zasady zabawy i nadzoruje jej przebieg.	Prowadzący odtwarza z płyty CD wesołą melodię. Słyszając dźwięki muzyki, dzieci poruszają się w podskokach po obwodzie koła w prawą stronę. Podczas przerwy w muzyce, dzieci zatrzymują się, idą w kierunku środka koła, rytmicznie wytupują tekst wierszyka „Idzie jeź, idzie jeź, może ciebie pokłuć też”
Zabawa słuchowa Co tak szeleści? Prowadzący demonstruje odgłosy różnych szeleszczących rodzajów materiałów (folia, karton, celofan, papier). Następnie poleca, aby dzieci zapamiętały dźwięki, a następnie zamknęły oczy. Prowadzący ponownie demonstruje dźwięki, dzieci odgadują, co szeleści.	Dzieci wyobrażają sobie, że wieje wiatr. W tym czasie prowadzący demonstruje odgłosy różnych szeleszczących rodzajów materiałów (folia, karton, celofan, papier). Poleca, aby dzieci zapamiętały dźwięki, a następnie zamknęły oczy. Ponownie je demonstruje. Dzieci słuchając, odgadują, co szeleści.
Zabawa słuchowo-ruchowa Drzewa Prowadzący demonstruje dzieciom przebieg zabawy. W trakcie zabawy wygrywa na tamburynie dźwięki, raz głośniejsze, raz cichsze.	Dzieci naśladują ruchem rąk gałęzie poruszające się na wietrze. Naśladują szum wiatru. W tym samym czasie prowadzący wygrywa na tamburynie dźwięki. Zgodnie z ich natężeniem dzieci szumią raz głośniejsze, raz cichsze. Gdy instrument cichnie, milkną.
Zabawa słuchowo-artykulacyjna Pociąg Prowadzący dzieli na cztery grupy, każda grupa otrzymuje emblemat z innym przedmiotem. Przedmioty ma przyporządkowany wyrażenie dźwiękonaśladowcze – prowadzący kilkakrotnie powtarza z dziećmi dany odgłos, zwracając przy tym uwagę na prawidłowe ułożenie narządów artykulacyjnych. Następnie prowadzący pokazuje kolejno obrazki, dzieci których obrazek został wskazany biegają wokół grupy naśladując dźwięk wydawany przez swój przedmiot. W ostatnim etapie prowadzący wypowiada poszczególne głoski szeregu szumiącego, to na nie reagują dzieci.	Zabawa słuchowo-artykulacyjna Pociąg Dzieci kilkakrotnie naśladują dźwięki wytwarzane przez przedmioty, które wcześniej zostały im przyporządkowane – pociąg (żżż), czajnik (szszsz), samolot (żżż) wiertarka (dżdżdż). Następnie dzieci siadają w kręgu, gdy prowadzący pokaże emblemat z ich rysunkiem wstają i biegną na zewnątrz koła naśladując przy tym dźwięk wydawany przez swój przedmiot. W trakcie trwania zabawy poszczególne grupy wymieniają się emblematami, tak by każda grupa naśladowała odgłosy wszystkich przedmiotów. W ostatnim etapie dzieci reagują biegiem na zewnątrz koła na głoski szeregu szumiącego wypowiedziane przez prowadzącego.

X MODUŁ: MŁODY MENADŻER OCHRONY ZDROWIA

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć

dr n. o zdr. Andrzej Guzowski

Miejsce realizacji zajęć

Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a

Metody

- pokaz ze współuczestnictwem dzieci
- aktywna zabawa
- dyskusja

Cel

- przybliżenie zawodu menadżera zdrowia
- kształtowanie nawyków higienicznych i zachowań prozdrowotnych dzieci przedszkolnych, świadome dbanie o zdrowie
- wyrabianie nawyków higienicznych
- zrozumienie potrzeby dbania o higienę jamy ustnej

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• Rozmowa wprowadzająca na temat zarządzania zdrowiem, ze szczególnym naciskiem na zarządzanie własnym zdrowiem -czym jest zdrowie?, kto odpowiada za zdrowie? (kim jest minister zdrowia, kim jest dyrektor szpitala, kim jest lekarz? Czy możemy sami zarządzać naszym zdrowiem? (właściwy ubiór, odpowiedni sposób żywienia, ruch, podstawowe zasady higieny, w tym mycie rąk, mycie zębów), w jaki sposób możemy zapobiegać infekcjom (np. zasłanianie ust w czasie kaszlu), • o uzyskiwanie od dzieci odpowiedzi na pytania: Czy myłście dziś zęby po śniadaniu?, - Jak należy dbać o zęby?, Co szkodzi zębom, a co służy?, Dlaczego warto	• Aktywny udział w dyskusjach, grach i zabawach, rozwiązywanie zagadek o tematyce zdrowotnej • Śpiewanie piosenek • Rysowanie i kolorowanie

dbać o zęby?

- Wykorzystanie techniki niedokosczonych zdań: „Myję zęby ponieważ...”, „Gdy nie umyję zębów...”, „Gdy bolał mnie ząb...”
- Rozpoznawanie zdań prawdziwych i fałszywych - „Tak czy nie?”
- Wspólna nauka i zaśpiewanie piosenki: „Szczotka, pasta..”
- Pokaz przyborów do mycia zębów - dokładne omówienie sposobu dbania o nie (mycie szczotki i kubka po zabiegach higienicznych, ustawianie szczotki w kubku uchwytem do dołu)
- Rysowanie na temat - „Przybory do mycia zębów”/ „Co lubią zdrowe ząbki?”
- Mycie zębów - dzieci poznają technikę mycia
- Podsumowanie zajęć: dzieci dowiadują się, dlaczego należy mieć własne przybory higieniczne - dzieci dowiadują się, dlaczego należy mieć własne przybory higieniczne i nie należy pożyczać innym swoich przyborów do mycia zębów - nie świadczy to wcale o tym, że jest się niekoleżeńskim, jest to niehigieniczne!

XI MODUŁ: UWIERZ W SIEBIE

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć:
mgr Agnieszka Dziadel

Miejsce realizacji zajęć

Studium Filozofii i Psychologii Człowieka, sala 4.14.
Centrum Dydaktyczno – Naukowe WNoZ, ul. Szpitalna 37

Metody:

- warsztaty z elementami bajkoterapii i choreoterapii
- ćwiczenia słowno – ruchowe
- ćwiczenia pantomimiczne
- taniec w kręgu
- ruch kreatywny
- masażyki dla dzieci

Cel

- poznawanie siebie, odnajdywanie w sobie zalet, mocnych stron
- trening umiejętności nawiązywania satysfakcjonujących relacji z innymi
- rozwijanie umiejętności zarówno dawania, jak i przyjmowania wsparcia, jako źródeł wzmacniania samooceny i pewności siebie

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• Powitanie, przedstawienie się sobie wzajemnie w formie zabawy słowno - ruchowej • Taniec w kręgu „Kłaniany” • Przeprowadzenie ćwiczeń opartych na kreatywnym ruchu nakierowanych na rozwijanie twórczej ekspresji siebie • Czytanie dzieciom opowieści terapeutycznej Dorris Brett o pewności siebie, przeplatane elementami treningu komunikacji	• Udział w zabawie słowno - ruchowej • Zatańczenie tańca w kręgu • Udział w ćwiczeniach ruchowo-tanecznych opartych na kreatywnym ruchu • Słuchanie czytanej opowieści, a w trakcie ćwiczenie własnej ekspresji niewerbalnej oraz doskonalenie umiejętności obserwacji i interpretacji ekspresji innych.

niewerbalnej (są one wplecione w fabułę opowieści - wzmacniają przekaz i stanowią jednocześnie przerywniki, dzięki którym dzieci dłużej są w stanie skupić się na słuchaniu) Przeprowadzenie ćwiczenia „Moje mocne strony”, którego celem jest wzmocnienie poczucia własnej wartości • Przeprowadzenie ćwiczenia „Masażyki” w parach i grupie, pozwalającego na zaopiekowanie się partnerem, a jednocześnie otrzymania opieki od innych • Pożegnanie w formie zabawy słowno - ruchowej	• Zidentyfikowanie własnych mocnych stron i zaprezentowanie ich innym • Udział w ćwiczeniu „Masażyki” • Udział w zabawie słowno - ruchowej
--	--

XII MODUŁ: PRZYSZŁY NAUKOWIEC

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć

dr Sławomir Prokopiuk
dr Anna Sadowska

Miejsce realizacji zajęć

Zakład Farmakologii Doświadczalnej, Laboratoria Zakładu 1.30 i Sala Seminarnyjna 4.15.,
Centrum dydaktyczno-Naukowe, ul. Szpitalna 37

Metody

malowanie chemicznych obrazków, pokaz chemicznych eksperymentów

Cel

- Przybliżenie tajników pracy naukowca

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• Przywitanie uczestników zajęć • Nadzorowanie malowania po kartkach obrazków z wykorzystaniem farbek z produktów powszechnie dostępnych, np. roztworem proszku do pieczenia, soli kuchennej, kwaskiem cytrynowym, mydłem, proszkiem do prania, octem, witaminą C itp. • Prowadzący opowiada uczestnikom najprawdziwszą historię sycylijskiego malarza Kawolo Rosso, którego farby straciły barwę, a on sam udaje się w podróż w ich poszukiwaniu. • Wykonanie doświadczenia „lot balonem” • Wykonanie doświadczenia magiczna niebieska butelka • Wykonanie doświadczenia frugo – 5 barw z jednego roztworu – Szaman zdradza klucz malarzowi Kawolo, jak odzyskać kolory • Wykonanie doświadczenia „woda wino,	• Malowanie obrazków • Słuchanie • Udział w doświadczeniach

mleko piwo” – malarz Kawolo wydaje ucztę z okazji odzyskanych kolorów • Wywołanie obrazków namalowanych przez dzieci za pomocą wywaru z czerwonej kapusty • Przedstawienie dzieciom chemicznej bajeczki	
--	--

XIII MODUŁ: WOLONTARIAT

Osoby odpowiedzialne za przygotowanie zajęć
dr n. o zdrowiu Grzegorz Bejda

Miejsce i data realizacji zajęć
Zakład Zintegrowanej Opieki Medycznej, ul. M. Curie-Skłodowskiej 7a

Metody - pogadanka, warsztat interaktywny, burza mózgów, projekcja filmu

Cel

- jest stymulowanie aksjologicznego i społecznego rozwoju młodego pokolenia poprzez zapoznanie uczestników z istotą i ideą wolontariatu, poprzez zapoznanie wychowanków z ideą wolontariatu, znaczeniem pojęć wolontariat i wolontariusz
- kształtowanie postawy otwartej na niesienie pomocy innym, uwrażliwienie dzieci na problemy i potrzeby innych ludzi, motywowanie do działania

Przedszkole i szkoła, to po domu, dwa miejsca, w których dzieci spędzają najwięcej czasu, a wszystkie one są powołane jest do tego, aby kształtować szerokorozumiane postawy prospołeczne.

Wśród dzieci dominuje potrzeba przeżycia przygody, poznania nowych osób, rozwijania zainteresowań, pokonywania nowych wyzwań -i ten potencjał można spożytkować na społecznie i wychowawczo pożyteczne cele.

Wolontariat może nauczyć młodych ludzi obowiązkowości i odpowiedzialności, rozwija ich kreatywność myślenia i wrażliwość na potrzeby innych.

Poprzez wolontariat na rzecz potrzebujących, dzieci odkrywają także własną wartość, że robią coś wartościowego i to że mimo wieku są traktowane poważnie

Skrócony przebieg zajęć

Czynności prowadzącego zajęcia	Czynności uczestnika zajęć
• Zapoznanie uczestników z tematem i celem zajęć • Wyjaśnienie znaczenia słowa wolontariat i wolontariusz oraz słów - <i>Jeden z najgłębszych sekretów życia polega na tym, że tylko to wszystko co robimy dla innych, jest tym, co naprawdę warto robić.</i> • Pogadanka na temat świadomej, dobrowolnej i bezinteresownej pomocy innym - komu i jak można pomagać - Czy	• Aktywny udział w dyskusjach • Rysowanie i kolorowanie

Święty Mikołaj jest wolontariuszem?
Prowadzący zwraca uwagę uczniów na to, że Święty Mikołaj to co czynił, robił bezinteresownie. Zadaje pytanie dzieciom, czy dziś można spotkać współczesnego świętego

- Projekcja filmu o idei wolontariatu i jego omówienie z dziećmi
- "Recepta na dobrego wolontariusza" – próba ustalenia cech charakteru, jakie powinien posiadać wolontariusz i opracowania recepty na dobrego wolontariusza na dużym arkuszu szarego papieru - prowadzący pokazuje kartoniki z przymiotnikami opisującymi pozytywne i negatywne cechy charakteru. Zadanie dzieci polega na wybraniu tych, którymi powinien charakteryzować się wolontariusz, Z pomocą prowadzącego wykonują plakat - idealny wolontariusz
- „idealny wolontariusz” - praca metodą burzy mózgów – zadaniem dzieci jest narysowanie na kartce papieru jak mogą i komu pomagać
- Na koniec zajęć dzieci otrzymują zadanie domowe polegające na tym, by spełniając jakiś dobry uczynek w domu i wcielić się choć na chwilę w rolę wolontariusza.

PROPOZYCJA ZAJĘĆ DLA RODZICÓW/ NAUCZYCIELI

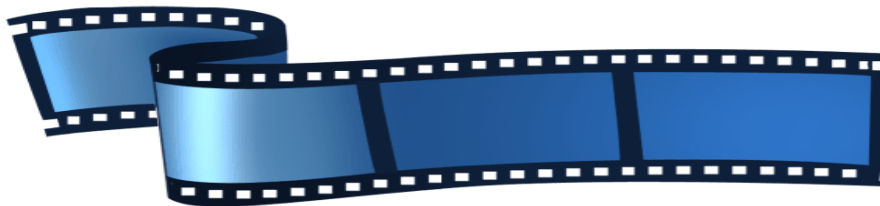

1. **Możliwość szkolenia rodziców/nauczycieli w zakresie problemów wychowawczych dzieci - tematyczne spotkania z kadrą dydaktyczną Wydziału - wykłady, prelekcje, warsztaty na tematy zgłoszone przez nauczycieli i rodziców**

Tematy zaproponowane przez Rodziców dzieci na rok akademicki 2017/2018

- **Sytuacja rodzinna i społeczna zdrowego rodzeństwa dziecka niepełnosprawnego.**
- **Wady wzroku i sposoby leczenia (wybrane zagadnienia: zez, oczopląs, astygmatyzm, krótkowzroczność).**
- **Seksualność osób niepełnosprawnych.**
- **Jak rozmawiać, edukować, tłumaczyć okres dojrzewania płciowego i dziewczynki i chłopca?**

Zapoznanie rodziców z filmami edukacyjnymi (na ich życzenie):

- **Kolekcjonerzy mocnych wrażeń (moda na dopalacze)**

Film porusza nagłaśniany od dłuższego czasu w mediach problem sięgania przez młodych ludzi po środki określone potocznie mianem dopalaczy. Stara się znaleźć odpowiedź na pytanie: Co tak naprawdę kryje się pod postacią niewinnie wyglądających pigułek i ziół? Czy fakt, że do niedawna można je było bez problemu kupić w wyspecjalizowanych sklepach, uspił czujność rodziców i osób, które po nie sięgają? Czy dopalacze są równie groźne dla organizmu jak narkotyki? Na te i szereg innych ważnych pytań odpowiadają w filmie lekarze, psycholog, a także specjalista z zakresu medycyny sądowej. Dowiemy się, co tak naprawdę kryją w sobie magiczne pigułki, czy susz roślinny zawiera toksyczne środki o charakterze psychodelicznym, wreszcie, z jakimi konsekwencjami muszą się liczyć osoby sięgające po dopalacze.

- **Anoreksja i bulimia - śmiertelna pułapka**

Film dostarcza informacji na temat zaburzeń odżywiania się: anoreksji i bulimii, na które zapada coraz więcej młodych dziewcząt i kobiet. Omawia symptomy oraz tragiczne następstwa tych chorób. Podkreśla również skuteczność terapii w leczeniu zaburzeń. Zaproszone do udziału w programie dziewczęta, którym - dzięki pomocy specjalistów - udało się odzyskać zdrowie, dzielą się z widzami swoimi doświadczeniami, wskazując na podłoże chorób

- **Chleb i światło/na metadonie**

Film opowiada o Adamie, który urodził się już uzależniony - jego matka nałogowo brała heroinę. On sam wszedł na ścieżkę narkotyków w wieku 9 lat. Pobyt w ośrodku leczenia uzależnień pomógł mu w wewnętrznej przemianie. Obecnie pracuje nocami w piekarni. Na metadonie - to opowieść o mieszkańcach hostelu dla narkomanów usytuowanym obok wysypiska śmieci w Baryczy, a także o kuracji metadonem, który jest substytutem heroiny.

- **Podarowane życie**

Film podejmuje problematykę transplantologii i przekazywania narządów do przeszczepu w Polsce. Zagadnienia te nadal wzbudzają wiele kontrowersji, dlatego film stawia sobie za cel przybliżyć życie ludzi po przeszczepach. Jednym z bohaterów filmu jest 21-letni Dominik, którego spotykamy 2 lata po przeszczepie serca. Poznajemy historię jego choroby i wygranej walki o życie. Film pozwala z optymizmem patrzeć na rozwój tej skomplikowanej, jednak przynoszącej nadzieję dziedziny medycyny.

- **Homoseksualizm**

Film zrealizowany w Holandii i Niemczech, stara się odpowiedzieć na pytania - Czy homoseksualizm jest zachowaniem normalnym? Czy stanowi normę biologiczną, czy anomalie? Czy jest wrodzony czy nabyty? Czy da się leczyć? czy dla osób chcących zerwać z homoseksualizmem pomocą może być wiara? Na te pytania odpowiadają w programie byli homoseksualiści, psychiatry oraz psycholodzy.

- **Eutanazja (niegodna) śmierć**

Film dotyczy ważnego problemu, który dziś przybiera niepokojące rozmiary. Jakie argumenty mają zwolennicy eutanazji i czy na pewno nie ma alternatywy dla ich racji?

Czy rzeczywiście zdajemy sobie sprawę z zagrożenia, jakie niesie ze sobą legalizacja niegodnej śmierci? Dlaczego eutanazja nie może być lekarstwem na cierpienie? Na te i szereg innych pytań odpowiadają w filmie lekarze, etycy, autorytety moralne, a także osoby z życia publicznego i młodzież. Edukacyjnej warstwie filmu towarzyszy krótka etiuda w poruszający sposób ukazująca dylematy, przed jakimi często stają ludzie starsi i ich opiekunowie.

- **Zatrzymaj przemoc w rodzinie**

Celem filmu jest podnoszenie poziomu kwalifikacji osób pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy. Film zawiera krótkie filmiki instruktażowe: interwencja policyjna w przypadku przemocy w rodzinie, praca grupy roboczej (w tym spotkanie z osobą doznającą przemocy i stosującą przemoc), prezentacje: "Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie" i "Zespoły interdyscyplinarne ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie - rola i zadania", program standardów placówek świadczących pomoc w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie

- **Media i przemoc**

Film dokumentalny poruszający temat wpływu, jaki mają filmy animowane, fabularne oraz gry komputerowe zawierające sceny agresji na formowanie się wrażliwości i światopoglądu dzieci, młodzieży osób dorosłych. Realizatorzy filmu uświadamiają młodzieży oraz rodzicom, jaki wpływ wywierają na ich psychikę i zachowania filmy i gry komputerowe zawierające sceny agresji. W filmie wypowiadają się wybitni specjaliści i znawcy technik manipulacyjnych stosowanych przez producentów gier i wielkie korporacje filmowo-telewizyjne z Polski, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych. Obejrzyj i pomyśl, czy nie jesteś zakodowany

- **W pułapce**

Film o przemocy w środowisku szkolnym

- **Wirtualne uzależnienie**

Film dotyka istotnego dziś problemu wirtualnej rzeczywistości, która może okazać się niebezpieczna. Z pomocą psychologów twórcy filmu szukają odpowiedzi na pytanie, jak umiejętnie korzystać z komputera, żeby zachować umiar i nie paść ofiarą uzależnienia od Internetu. Jak nie dopuścić do sytuacji, kiedy niezauważalnie traci się kontrolę nad czasem spędzonym w sieci, a co za tym idzie kontakt z rzeczywistością.

- **Wieczne dziecko, co to jest FAS?**

FAS (*Fetal Alcohol Syndrome*), zespół umysłowych i fizycznych zaburzeń, przejawiających się jako opóźnienie umysłowe, dysfunkcja mózgu, anomalia rozwojowe, zaburzenia w uczeniu się i zaburzenia psychologiczne. Efekty mogą być różne – od obniżenia ilorazu inteligencji, zaburzeń uwagi, aż do wad serca, dysfunkcji mózgu i śmierci włącznie. Film opowiada o dzieciach, które późno lub nigdy nie dorosną, bo mają wady wrodzone zarówno somatyczne (dotyczące ciała), jak i neurologiczne (układu nerwowego, głównie mózgu).

- **Aborcja**

W filmie wykorzystano fragmenty programu z cyklu "RAPORT SPECJALNY" (TV Polsat) "Cywilizacja aborcji". Film zrealizowany w Austrii, Niemczech, Serbii i Polsce. Stara się dać odpowiedź na pytania - czy aborcja jest zwykłym zabiegiem chirurgicznym podobnym do usunięcia wyrostka robaczkowego, czy też jest ona zabiciem żywego człowieka? Dlaczego kobiety na całym świecie cierpią po dokonaniu aborcji? Na te pytania odpowiadają kobiety, które poddały się "zabiegowi", ginekolodzy dokonujący niegdyś aborcji, terapeuci oraz osoby duchowne.

- **Zranione serce**

To zarejestrowana na filmie rozmowa z prof. Philipem Neyem, kanadyjskim psychiatrą dziecięcym, Olivią Gans - założycielką grupy samopomocowej: Amerykańskie Ofiary Aborcji oraz Wiesławem T. Rozmowę prowadzi psycholog Andrzej Winkler. Zaniedbanie,

wykorzystanie seksualne, przemoc i aborcja głęboko ranią psychiczno-duchową strukturę człowieka. Film daje odpowiedź na pytania: jak wyglądają te zranienia?, jak je rozpoznać? jak je leczyć?, jak im zapobiegać? jak z nimi żyć? czy istnieje zależność między maltretowaniem dzieci i aborcją?, jak żyć ze świadomością bycia „chcianym dzieckiem”, wyselekcjonowanym do życia, podczas gdy rodzeństwu odmówiono tego prawa ?, jak i z kim o tym rozmawiać?, jak działają grupy samopomocowe dla kobiet będących ofiarami aborcji?, czym jest zespół poaborcyjny?, czym jest zespół ocalańca aborcji?, co dzieje się z biernymi obserwatorami aborcji

- **Na przekór**

Film opowiada o Katarzynie Rogowiec - biegaczce narciarskiej, choć nieobecnej na pierwszych stronach gazet, ale mającej za sobą rozliczne sukcesy sportowe na arenie międzynarodowej. To film o jej codziennych zmaganiach z rzeczywistością, treningami i chęcią wyboru nowej drogi życiowej. To historia młodej kobiety, która, choć fizycznie okaleczona, jest pełna sił, energii i wiary we własne powodzenie.

- **Cud miłości**

To niesamowita podróż do wnętrza ludzkiego ciała. Sfilmowana przy użyciu najnowszych osiągnięć techniki przez światowej sławy fotografa, Lennarta Nilssona (autor hitu TV The Saga of Life) i przez wielokrotnie nagradzanego operatora kamery Svena Nyqvista. Docierają oni z kamerą i aparatem fotograficznym do wnętrza ciała kobiety, ukazując wielką tajemnicę poczęcia człowieka, życia płodowego aż po narodziny.

- **Dziewczyna z przedmieścia**

Film przedstawia historię dziewczyny z małego amerykańskiego miasteczka, która będąc uczennicą szkoły średniej zakochuje się w swoim chłopaku i podejmuje z nim współżycie seksualne, w wyniku czego dochodzi do poczęcia dziecka. Zaniepokojona sytuacją ujawnia problem swemu chłopakowi i matce. Nie uzyskując z ich strony należytego wsparcia, zaczyna rozważać możliwość rozwiązania problemu przez aborcję. Przełamanie bariery nieufności w stosunku do swego ojca umożliwia jej otrzymanie wsparcia z jego strony, a następnie ze strony matki. Dzięki temu podejmuje odpowiedzialną decyzję o urodzeniu dziecka. Autorzy filmu mądrze i pedagogicznie wykorzystali dramatyczność scenariusza dla wyeksponowania takich wartości jak: dojrzała miłość, troska o los najbliższych osób i odpowiedzialność za poczęte dziecko. Film jest adresowany przede wszystkim do młodzieży w okresie dorastania, która żywo reaguje na problemy bliższych związków między dziewczyną i chłopakiem. Film uczy odpowiedzialności za działania mogące doprowadzić do poczęcia dziecka.

- **Jeśli mnie kochasz, to udowodnij to**

Animowana historyjka o parze nastolatków, która zмага się ze swoją płciowością. To zabawna i fascynująca kreskówka o postawach, wartościach i odwadze trwania przy nich. Film pozwala młodym ludziom głębiej spojrzeć na swoją seksualność w kontekście znaczenia miłości w ich życiu.

- **Bez alibi**

Ukazuje osobę młodej reporterki telewizyjnej opracowującej temat związany z aborcją, który budzi liczne kontrowersje. Dziennikarka bardzo rzetelnie podchodzi do sprawy. Spotyka się z lekarzami ginekologami, zbiera dane statystyczne dotyczące aborcji, omawia temat swojej pracy z mężem - znanym piosenkarzem rockowym. Wreszcie trafia do szkoły średniej na lekcję prowadzoną przez nauczyciela będącego ulubieńcem młodzieży. Ta lekcja decyduje o sposobie opracowania tematu i wpływa na podjęcie osobistej decyzji życiowej. Czytelna i wyraźna postawa nauczyciela oraz poczucie odpowiedzialności i szacunku do swoich wychowanków staje się dla młodzieży budującym przeżyciem wychowawczym. Film ukazuje istotny fragment amerykańskich doświadczeń w walce o poszanowanie praw obywatelskich. Żywo i ciekawie przedstawia obraz szkoły i znaczenie odwagi cywilnej nauczyciela w pracy wychowawczej,

cieszącego się uznaniem młodzieży. Film należy do nowej generacji filmów edukacyjnych. Jest uznawany przez młodzież za świetny materiał wprowadzający do dyskusji na temat postaw wobec życia ludzkiego. Jest jednoznaczny w swoim przekazie - wyraża TAK dla życia, dla jego poszanowania i odpowiedzialności za nie. Film jest pożytecznym narzędziem dla każdego odpowiedzialnego rodzica i wychowawcy.

W czasie kiedy rodzice i nauczyciele mają wykłady - seanse filmowe dla dzieci- „Bajki naszych rodziców”